

Ovim izvještajem želimo pokazati položaj srodnika nestalih tijekom rata, koji i kada su uključeni u kazneni postupak često nisu informirani o pravima žrtve, a ujedno većina njih nije ostvarila niti jedan vid oštećenja vezan uz uhićenja, prisilno odvođenja i nestanak svojih voljenih.

Prioriteti u provođenju ekshumacija na pojedinim lokalitetima ovise ponajprije o potrebama kaznenih postupaka pred pravosudnim tijelima, točnije o tome je li pojedina ekshumacija potrebna radi prikupljanja dokaza u pojedinim kaznenim postupcima. Tužitelji i suci trebaju biti osjetljiviji na potrebe žrtava i trebali bi uspostaviti, i dosljedno se pridržavati, pravila koja se odnose na njihovu interakciju s javnošću, osobito s rođacima nestalih osoba. Obitelji nestalih trebaju biti redovito obavještavane o istragama i njihovim rezultatima prema odredbama Zakona o kaznenom postupku, kao i Direktivi 2012/29/EU o minimalnim standardima prava, podrške i zaštite žrtava kaznenih djela.

Većina analiziranih odštetnih zahtjeva srodnika nestalih u ratu je odbijena zbog prigovora zastare ili ratne štete, nepostojanja pravomoćnih presuda u kaznenom postupku te nedostatka dokaza vezanih uz usmrćenje nakon prisilnog uhićenja i odvođenja. Kako je Vlada Republike Hrvatske u svom planu zakonodavnih aktivnosti za 2017.1, u nadležnosti Ministarstva hrvatskih branitelja najavila donošenje Zakona o osobama nestalim u Domovinskom ratu, a prema informacijama nadležnog ministarstva u ovom trenutku još uvijek se traga za 1.533 nestalih, dok je nepoznato mjesto ukopa 419 osoba, što sveukupno čini 1.952 nerasvjetljene sudbine, smatramo neophodnim ratificirati Međunarodnu konvenciju o zaštiti svih osoba od prisilnog nestanka (CPED) kao temelj najavljenog nacionalnog zakona.

(lang:50001:en)/(yams-select:50001)